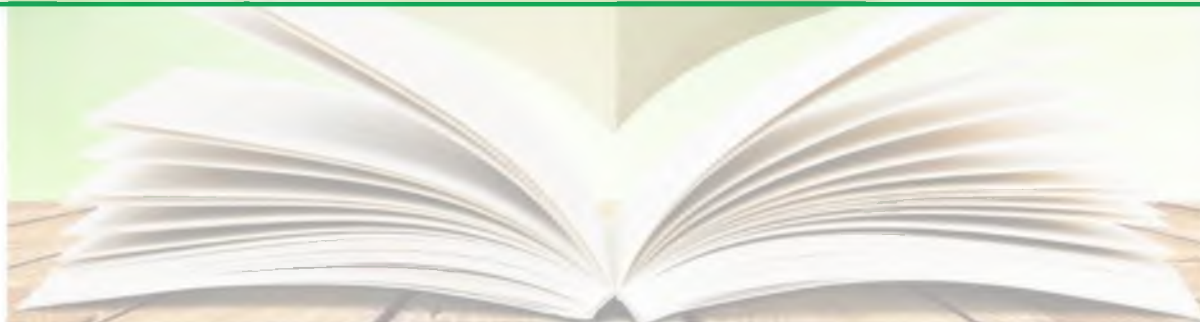

ТЕЗИ ДОПОВІДЕЙ
учасників міжнародної науково-
практичної конференції
«ЛІСОВА ТИПОЛОГІЯ ЯК ОСНОВА
НАБЛИЖЕНОГО ДО ПРИРОДИ
ЛІСІВНИЦТВА»

присвячена 150-річчю з дня народження
проф. Є.В. Алексєєва
та заснування кафедри лісівництва
Навчально-наукового інституту лісового і
садово-паркового господарства

Київ, 9-12 жовтня 2019 року

МЕТОДОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ЛІСОПАТОЛОГІЧНОГО МОНІТОРИНГУ В УМОВАХ ЖИТОМИРСЬКОГО ОБЛАСНОГО УПРАВЛІННЯ ЛІСОВОГО І МИСЛИВСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА

*В. Б. Левченко¹, кандидат сільськогосподарських наук, доцент,
А. А. Романюк¹, викладач вищої категорії, викладач-методист,
Д. І. Ткаченко², здобувач*

¹Житомирський агротехнічний коледж,

²Харківській національний аграрний університет ім. В. В. Докучаєва

Ключові слова: моніторинг, лісовий фонд, всихання, ураження, ліс.

Лісовий моніторинг - одна з головних функціональних завдань органів управління лісовим господарством [2, 5]. Об'єкт лісового моніторингу - весь лісовий фонд України, незалежно від форм власності на землю та ліс. Основна мета ведення лісового моніторингу – інформаційне забезпечення органів управління лісовим господарством оперативною і точною інформацією про стан і зміни, що відбуваються в лісовому фонді для збереження сталого розвитку лісового сектора економіки як суттєвої складової розвитку Українського суспільства в цілому [3, 4, 5]. Відповідно до "Концепції лісовпорядкування" і "Основних положень лісового моніторингу в Україні", лісовий моніторинг розглядається як сучасна інформаційна технологія реєстрації поточних змін стану лісового фонду, викликаних природними і техногенними впливами на ліси, що використовує новітні методи збору та аналізу інформації і реалізується в рамках спеціалізованих структур, підвідомчих органам управління лісовим господарством [1, 5]. На сьогоднішній день, через низку об'єктивних передумов, що склались в лісовому господарстві, лісопатологічний та геоінформаційний моніторинг є основою планових управлінських рішень в лісовому господарстві, які б стали запорукою лісозбереження та лісовідновлення.

В результаті встановлено, що техніко-економічне обґрунтування лісопатологічного моніторингу слід починати з розробки схеми лісозахисного районування територій. Лісопатологічне районування необхідно для оптимального розподілу затрат праці і фінансів які направляються на лісозахисні цілі, тому основним критерієм для

виділення лісопатологічного районування або зон служить ступінь шкоди, що наноситься лісовому господарству будь-яким одним фактором або їх комплексом.

Виходячи з умови рівного за силою і характером впливу фактора в межах лісорослинної зони, пропонується наступний алгоритм визначення рівня стійкості лісової формації.

1. Фіксація наявності патогенних процесів і чинників, що виникають в межах конкретного регіону. Визначення просторових меж території з наявністю патогенного процесу.

2. Виявлення показників лісорослинних умов в межах географічного контуру ураження: місце розташування на рельєфі, тип ґрунтів і умови зволоження.

3. Визначення лісівничих та лісотаксаційних показників: склад, вікова структура, класи бонітету, повнота, наявність підросту, підліску, характеристика надґрунтового покриву.

4. Виявлення положення ураженого насадження в ряду динамічних змін: корінні, умовно-корінні ліси, похідні ліси і стійко похідні ліси.

Список джерел літератури:

1. Бусыгин Б. С., Гаркуша И. Н., Середини Е. С. Инструментарий геоинформационных систем. Справочное пособие: Киев, 2000. 172 с.

2. Гойчук А. Ф., Решетник Л. Л. Лісова фітопатологія у визначеннях, рисунках, схемах. Житомир, 2013. 186 с.

3. Іванюк Д. П., Шульга І. В. Управління природоохоронною діяльністю. Житомир, 2007. 414 с.

4. Ткач В. П. Ліси та лісистість в Україні: сучасний стан і перспективи розвитку. *Український географічний журнал*. 2012. № 2. С. 49-55.

Чумакова А. Е., Минкевич И. И., Власов Ю. И. Основные методы фитопатологических исследований. Москва, 1974. 190 с.